

ZAVRŽENI KRALJ

Jeffersonville, IN, ZDA

15. maj 1960

1 ...da bi se Gospodova slava danes spustila na nas preko pridigane Besede. Prejšnji teden sem se počutil nekoliko slabše. Ne morem ravno reči, da slabo, to je bil pregled, ki sem ga moral opraviti, zdravniški pregled. In to je, kar ste slišali, da sem bil v bolnišnici. To je bil razlog, zakaj sem šel tja, da ne bi hodil čez reko sem ter tja. Pregledajo vam zgornji del prebavnega sistema in spodnji del prebavnega sistema in vsakih nekaj minut se morajo vrniti in snemati z rentgenom.

Toda mi jih moramo opravljati, če misijonarimo preko oceana, vsakih šest mesecev. Brat Roberts in ostali, mislim da jih imajo na vsakih šest mesecev, toda jaz že štiri leta nisem opravil nobenega.

2 Težava je v tem - enostavno ne maram ricinusovega olja. To je edina stvar. In pravijo, da nimajo ničesar drugega, kar bi lahko dali namesto tega, tako da jaz... Oh, kako mi je slabo, ko mi dajo to stvar. Saj veste, to sem povedal v svoji življenjski zgodbi, da mi je od te stvari tako slabo in enostavno sovražim vzeti te stvari. In dejal sem svojemu ljubeznivemu zdravniku, prijatelju: »Ali ne obstaja kaj drugega?«

In on je dejal: »Jaz mislim da ne, brat Branham.«

3 Oh, ko je ta gospa vstopila tja in to je bilo videti kot... Morda pretiravam, ampak videti je bilo kot liter. Nikoli nisem videl toliko tega. In držal sem se samo za nos ter ga zamašil, toda na koncu sem ga le spravil dol.

Ampak sedaj, v vseh preizkušnjah in v vsem, skozi kaj sem prešel, se želim zahvaliti Gospodu za popolni pregled. Opravil sem ga sto odstotno, lahko grem po svetu, kamorkoli želim. Vprašal sem zdravnike - bili so trije izmed najboljših specialistov v tem, predvidevam, v Louisvillu - in jih vprašal, rekoč: »Ali sem zbolel vsak 10 odstotno?«

Dejal je: »Niti za kanček niste zboleli.« Dejal je: »V vsakem pogledu ste popolnoma zdravi.« In jaz sem tako hvaležen Bogu. Od koga drugega bi lahko to prišlo, kot od našega nebeškega Očeta na ta način. In je dejal: »Vsa vaša cirkulacija kaže, da ste mladi.« Dejal je: »Vaše krvne celice še sploh niso začele razpadati ali kaj podobnega.« Dejal je: »Vi ste v zelo dobri formi, brat Branham.«

In jaz sem dejal: »Dobro, tako sem vesel.«

4 In imel sem privilegij govoriti, pričati, vsaki medicinski sestri v tej bolnišnici in vsakemu zdravniku o Božjem kraljestvu. Nekemu zdravniku, mislim da bi moral biti danes zjutraj tukaj... Vesel sem, ker vem, da so na tem svetu še dobri ljudje, pravi ljudje, ljudje, ki bi me pet dni vodili skozi zdravniške preglede, od katerih bi vsak stal dvesto ali tristo dolarjev. Ko sem končal, so rekli: »To je naš prispevek h Gospodovemu delu, ki ga ti opravljaš.« Niti niso... Rekli so: »Zakaj, spravil nas boš v zadrego, če nas le vprašaš, koliko si dolžan.« Rekli so: »Ti samo moli za nas.«

»In znotraj,« so rekli, »smo našli nekaj čustvenega, česar ne moremo razumeti.« Rekli so: »Ne zdi se, da je...« On je dejal: »Navzven nisi nervozen ali vznemirjen, ampak,« je dejal, »od znotraj, tam so čustva, ki jih ne moremo razumeti.«

Dejal sem: »Če boste samo sedli za trenutek, vam bom povedal.« In začel sem govoriti o vizijah. To je bilo za njih neko drugo področje. Nič niso vedeli o tem. Govoril sem jim o Svetem Pismu. Potem sem jim povedal o viziji, ki mi jo je Gospod dal ravno pred nekaj dnevi in jokali so kot otroci - samo sedeli so tam in jokali. Dejal sem: »Upam, da me ne obravnavate kot kakšnega verskega čudaka ali nekaj...«

5 Dejal je: »Nikakor ne, brat Branham. Jaz to verjamem z vsem svojim srcem.« Dejal je: »Toda samo eno stvar želim povedati, ti ne greš v šolo, da bi se naučil takšnih stvari.« Dejal je: »Verjamem, da to prihaja od vsemogočnega Boga.« In to so bili trije izmed najbolj izjemnih zdravnikov v Louisvillu, najboljši, kar so jih imeli. In tako, bil sem tako srečen zaradi tega, ko vem, da mi je Gospod morda dovolil nekje tam posejati nekaj semen.

6 Vsaka medicinska sestra je govorila z njimi... Nekega jutra, ko sem prihajal iz rentgenske sobe, sem dejal... Pogledal sem na eno ubogo starko; bila je tako bolna. In nadaljeval sem s hojo, hodil tja dol, dokler nisem prišel do nje. Pomislil sem, da bi lahko

umrla in sem dejal: »Želim vam zastaviti eno vprašanje, sestra.«

Ona je rekla: »Da, gospod?«

Dejal sem: »Ali ste kristjanka?«

In ona je dejala: »Pripadam določeni cerkvi.«

In jaz sem dejal: »Hočem narediti to malo bolj jasno.« Dejal sem: »Rad bi vedel, če ste kristjanka, resnična kristjanka. Če bi morali prečkati to morje življenja v drugo deželo, ali Ga ljubite?« Dejal sem: »Ali bi resnično bili rešeni?«

In ona je dejala: »Da, gospod, jaz bi bila.«

In jaz sem dejal: »Naj potem Gospod blagoslovi vaše srce. Ne glede na to, v katero smer piha veter, vi ste potem v redu, vse dokler gre tako.« In če se samo ozremo naokrog, tam v svetu je še mnogo čudovitih ljudi.

7 Torej, danes sem prišel z vizijo, ki vam jo bom povedal malo kasneje in rad bi, da bi najprej govoril nekaj iz Besede, ker verjamem, da je Beseda zelo pomembna - najbolj pomembna sedaj.

8 In vesel sem, da vidim Charlie Coxa in brata... Moji prijatelji stojijo tam skupaj - brat... Ne morem se spomniti... Jefferies (ne morem se spomniti njegovega imena), mnogi od vas dragi bratje iz Georgije, iz različnih delov države. Moj stari prijatelj Bill sedi tam (mislim, da je) tega jutra in mnogi... In brat iz Georgije je tam, ljudje, ki so mi darovali to obleko. Veste, to je ena izmed najboljših oblek, ki sem jih kdaj nosil. Tako udobna se mi zdi. To je zares zelo lepo in... Veliko mi pomenite. Ko vam bom povedal, kaj se mi je dogajalo teh nekaj zadnjih dni, boste videli, zakaj mislim, da mi to toliko pomeni.

9 Torej, jaz verjamem, če je to Gospodova volja, želim planiti v boj močnejše, kot kdaj koli prej v svojem življenju, ker sem izvedel, da... Seveda, lahko bi danes umrl. To je... Vi tega ne veste. Električni kardiogram in vse, šestnajst različnih rentgenskih posnetkov, popoln zdravniški pregled je pokazal, da sem normalen, kot katerakoli oseba, kot katerakoli človeško bitje na zemlji. Tako sem hvaležen za to. Toda vse stvari, tudi vse to in kot sem le lahko hvaležen in se zahvaljujem Bogu, ker verjamem, da me On še vedno ohranja v Svoji službi, to ni bilo tisto, kar mi je On pokazal ravno malo pred tem. Vidite? To me je tako osrečilo.

10 Torej, nocoj mislim... Vse je v redu, kajne? Naš dragi brat je nesebičen človek, brat Neville. In če je kdorkoli od vas prejšnjo nedeljo bil tukaj in poslušal to čudovito sporočilo, ki jo je prinesel: »Vrč z oljem.« To je bila ena izmed najbolj izjemnih sporočil, ki sem jih kdaj slišal, to je bilo to, kar je brat Neville prinesel prejšnjo nedeljo po Svetem Duhu tej majhni čredi ovac, ki jih je Bog zbral. In če bi bilo vse v redu, prijetno Gospodu in z bratom Nevillom in s cerkvijo, bi nocoj ponovno želel govoriti in začeti serijo, recimo v ponedeljek zvečer, oziroma v nedeljo zvečer in v sredo zvečer in naslednjo nedeljo - serijo tega, kar sem proučeval...

11 Ne bi mi bilo potrebno ostati tam v bolnišnici, toda bili so tako dobri z mano. Dali so mi sobo za približno tretjino cene in tako sem samo vzela svoja Sveta Pisma, svoje knjige in končal v postelji ter položil to na bedra in imel sem vsa svoja Sveta Pisma in stvari, ki so ležale naokrog ter sem zares užival - dokler niso prinesli ricinusovega olja. Moje uživanje se je končalo točno tam, z mano je bilo konec. Toda, brat Pad, bilo mi je zares hudo. Te stvari enostavno ne prenesem. Toda preživel sem dober čas prve tri ali štiri dni.

Imel sem dober čas in sem proučeval knjigo Efežanov. Oh, to postavlja cerkev skupaj in mislim, da je to čudovita stvar.

12 Torej, če imate cerkev, v katero hodite, pojdite naravnost naprej in ostanite na svojem mestu dolžnosti. Toda če nimate cerkve in bi se radi nocoj vrnili in tudi v sredo zvečer in v nedeljo zvečer, bi nocoj želel vzeti prvo poglavje knjige Efežanov in v sredo zvečer drugo poglavje Efežanov in naslednjo nedeljo tretje poglavje Efežanov, da postavim cerkev v red. Vi veste, na kaj mislim - to je postavljanje v pozicijo in mislim, da to izgrajuje cerkev.

Torej, jaz nisem... Jaz to govorim samo obiskovalcem Branhamovega šotora. In če kdo od vas, dragi bratje... Vem, da so nekateri od vas, mislim, imeli srečanja. Naši mali bratje zgoraj v Sellersburgu in ostali so imeli srečanja. Sedaj pogledajte, to so srečanja

prebujenja. Udeležite se jih. Oni so Kristusovi služabniki, mladi ljudje, ki so stali v precepu, ki so prišli ven. Ko je celo njihova lastna cerkev zavrnila resnico in te stvari, so odšli naravnost v stran od nje in Bog jih je poklical v službo.

13 Da, gospod, občudujem človeka... Ne morem se niti spomniti njegovega imena. Toda on je mlad fant, prijeten, fant lepega videza in ima ljubko ženo in otroke.

In brat Junie Jackson's je imel nekaj srečanj tu spodaj, ki je še ena čudovita izjemna trofeja Božje milosti.

In ko imajo v vaših cerkvah prebujenje, pojdite naravnost k njim, ker je to stvar, ki jo morate storiti, kajti ne veste - morda bo grešnik prišel do oltarja in morda boste spodbujeni, da pripeljete to osebo h Kristusu, kar bo za vas velika nagrada na drugi strani. To je samo poučevanje in postavljanje cerkve v red tukaj v Tabernaklju, kot pomoč, kako iti naprej.

14 Torej, jaz nisem prinesel svoje ure, tako da bo nekdo moral paziti namesto mene. Doc's mi je pokazal, da ima eno, tako da... (Brat Branham se pogovarja s svojim bratom.)

15 Torej, ne bom govoril zelo dolgo. Torej, če je kaj tujcev na naših vratih, vam zagotovo želimo prisrčno dobrodošlico. Zares ste dobrodošli tukaj v majhnem šotoru. Nimamo velike zgradbe. Sedaj je v programu, da bi zgradili, ni velik prostor, ampak samo... Tale je že preveč dotrajana in tukaj bomo kmalu poskušali zgraditi lepo majhno udobno cerkev, če nam bo Bog dovolil to storiti. In mnogi od vas si prizadevajo glede tega in zagotovo cenimo to.

16 Torej, želim, da danes zjutraj odprete za branje 1. Samuelovo knjigo, 8. poglavje, in začeli bomo okrog... Začnimo pri 19. vrstici, morda 19. in 20. vrstico, zaradi majhnega teksta in konteksta. In sedaj, ko ste to dobili in preden... Prebrali bomo to in potem bi rad šel k molitvi, če bi to jutro bile kakšne zahteve in bi rekli: »Samo spomni se me.«

17 Na našem zadnjem srečanju - pred dvema ali tremi tedni, ko sem imel srečanje... Da mimogrede povem, medtem ko listate, srečanje se bo začelo v Chautauqui, šestega. Pričakujemo veličasten čas - Middletown, Ohio. Vi, ki ste dobili svoje letne dopuste, pridite. Velik kamp je tik ob reki, kjer bo pridigano vse, kar ste kdaj slišali. Oni so zgoraj in spodaj ob reki - pridigarji so tam vsako jutro, skozi ves dan in noč. Tako da so vsi zbrani skupaj. To je velik kamp, mnogo večji od Silver Hillsa - veliko večji - in potem, tam je velik prostor, kamor lahko namestimo osem ali deset tisoč ljudi in vedno je vse polno. Imamo veličasten čas v Ohio.

18 In stari brat Kidd, za katerega sem šel molit nekega jutra... Vsi se spominjate, kaj sem vam govoril pred tremi tedni. Zdravnik mu je dal 24 ur življenja, toda on je vstal in hodil naokrog. Citiral je Pismo, pesem, ki je ni mogel peti. In ko sem naslednje jutro šel, da bi ga pogledal in ta majhen robček preko njega... Odšel sem od tu ob tretji ali četrti uri zjutraj, da bi lahko prišel do njega, rekli so, da bo umrl tisti dan - rak na prostati.

19 In njegova draga majhna stara žena je prala za petdeset centov na dan. In to od rane zore do poznega večera, za petdeset centov, da bi njen mož lahko ostal na terenu kot pridigar. Pridigal je dvotedensko prebujenje in sprejel prostovoljne prispevke ter dobil osemdeset centov. Toda nekega jutra sem ju videl sedeti tam - dva majhna stara para (oziroma droben par), ki je sedel tam in njegov majhen šal preko ramena in tam je bil eden izmed njegovih spreobrnjencev - star dvaindevetdeset let, enostavno tako genialen in bister ter binkoštnik do srži in sedel je tam, saj veste.

In jaz sem dejal: »Vi, zakaj vi stari ljudje sedite tu zunaj?«

»Samo čakamo, da pride ladja.«

Njihovo delo, vse kar so dosegli, svoj namen so dosegli in sedaj so pripravljeni, da gredo k svoji nagradi. In dejal sem bratu Kiddu tisto jutro: »Ti boš na srečanju v Chautauqui.«

Včeraj me je poklical, rekoč: »Jaz bom tam, brat Branham.« To je res lepo.

20 Mnogi, ki so se sestali z mojo novo službo, prihajajo noter. Nek brat - brat baptist, ki stoji tukaj - njegova hči, najstnica, je bila nekoliko svojeglava in nekega jutra sem mu dejal: »Dajem vam vašo hčerko za Gospoda Jezusa,« in ko je prišel domov, je bila rešena in druga se bo krstila to jutro in to se nadaljuje.

In nek človek, gospod Sothmann, moj prijatelj iz Kanade, njegova tašča je bila v umirajočem stanju. Dejal sem: »Ko boš odšel tja, boš našel svojo taščo v dobrem stanju, na poti k okrevanju, popolnoma v redu.« Točno tako je bilo. Ljudje samo prihajajo noter. To je sedaj šele v povojih, se premika. Toda, oh, mi pričakujemo izredno bogastvo iznad vsega. Mi smo v zlih in v zadnjih dneh, vendar v slavnem času.

21 Torej, ali imate svoja Sveta Pisma za branje? Samuel, 8. poglavje. In obljubil sem Genu, da ostane tam zdaj na snemanju, ostali tega... Mi smo komaj na začetku našega sestanka.

Ljudstvo pa ni hotelo poslušati Samuelovega glasu. »Ne,« so rekli, »ampak kralj naj bo nad nami!

Tudi mi bodimo, kakor so vsi narodi: naš kralj naj nam sodi, hodi naj pred nami in bojuje naše boje!«

Samuel je poslušal vse besede ljudstva in jih govoril GOSPODU na ušesa.

GOSPOD je rekel Samuelu: »Poslušaj njihov glas in jim postavi kralja!« In Samuel je rekel Izraelovim možem: »Pojdite vsak v svoje mesto!«

Torej, če bi danes zjutraj iz tega poskušal izbrati to, kar bi imenoval besedilo za naslednjih nekaj minut, bi izbral temo: »Zavrženi Kralj.«

22 To je bil čas, kot v vseh časih, ko ljudje nikoli niso želeli, da bi jih vodil Bog. Oni želijo vodstvo na svoj lasten način. In ta zgodba tega jutra (in ko boste prišli domov, bi bilo za vas dobro, da to preberete do konca), to je bilo v času Samuelovih dni, Božjega moža, preroka. In on je bil pravičen človek in dober človek - časten, ugleden, iskren in pošten z ljudmi, nikoli jih ni prevaral in ni jim govoril ničesar drugega, razen »Tako govori Gospod«.

23 Toda ljudje so prišli do mesta, kjer so hoteli spremeniti ta program. Gledali so na Filistejce in Amalečane, Amoréjce, Hetejce in ostale narode sveta ter videli, da so imeli kralje, ki so vladali nad njimi in upravljali z njimi in jih vodili ter bojevali njihove bitke in tako naprej. In zdelo se je, da je Izrael želel biti kakor ti kralji in kakor ti ljudje.

Vendar nikoli, v katerikoli dobi, ni bil za njegove ljudi Božji namen, da bi delovali kakor ljudje sveta ali da bi bili vodeni ali nadzorovani kakor ljudje sveta. Božje ljudstvo je bilo vedno svojevrstno ljudstvo, drugačno ljudstvo, poklicano ven, ločeno, povsem drugačno v svojem delovanju, v svojih poteh, v svojem načinu življenja, kot so bili narodi sveta. Njihovi apetiti za stvarmi in ves njihov značaj so bili v nasprotju s stvarmi, ki so jih želeli ljudje sveta.

24 In Izraelski narod je prišel k Samuelu ter dejal: »Torej, ti se staraš in tvoji sinovi ne gredo po tvoji poti,« ker niso bili iskreni tako kot Samuel. Bili so podkupljivi in so jemali denar. In rekli so mu: »Samuel, tvoji fantje niso kakor ti, zato želimo, da greš ven in nam najdeš kralja ter ga maziliš in nas narediš za narod, kot so ostali narodi sveta.«

In Samuel jim je poskušal dopovedati, da to ne bo delovalo. Dejal je: »Če boste to storili, morate vedeti prvo stvar, videli boste, da bo on poklical vse vaše sinove iz vaših domov in jih naredil za vojake, ki bodo tekali pred njegovimi vozovi in nosili bojno opremo ter kopja. In ne samo to, tudi vaše hčere bo poklical, da bodo pekle kruh in jih odvedel od vas, da bi hranile vojsko.« In dejal je: »Poleg vsega tega bo od vas jemal določene davke, od vašega žita in od celotnega prihodka. On bo obdavčil vse to, da bi poravnal določene dolgove vlade in tako dalje, kar se bo moralo plačati.« Dejal je: »Mislim, da vsi skupaj delate napako.«

Toda ko... Ljudstvo je reklo: »Ampak še vedno želimo biti kot ostali narodi.«

25 Nekaj je v moških in ženskah, da želijo biti kot vsi ostali. In samo en Človek je bil, ki je kdaj koli živel na zemlji, ki je bil naš primer: to je bi Tisti, ki je umrl za vse nas, naš Gospod in Odrešenik Jezus Kristus. On je bil popoln primer tega, kaj bi morali biti - vedno v Očetovem delu in delati tisto, kar je prav.

26 In ne glede na to, kako močno je Samuel poskušal prepričati ljudi, so nenehno hodili za njim dan in noč. »Želimo kralja. Želimo človeka. Želimo človeka, za katerega bomo lahko rekli: »To je naš vodja.« Ampak to nikoli ni bila Božja volja. Nikoli ni bila Božja volja in nikoli ne bo Božja volja, da bi človek vladal nad drugim. Bog vlada nad človekom. Bog je naš Vladar, naš Kralj. In to je zelo močna vzporednica z današnjim dnem, ker je videti, da ima človek to isto idejo. Zdi se, da ne morejo dojeti, da Bog še

vedno vlada na človekom, namesto da človek vlada nad človekom.

Torej, sebi so izbrali človeka z imenom Savel, ki je bil Kišev sin. In on je bil ugleden človek, časten človek. In popolnoma je bil primeren za ljudi, kajti bil je velik, visok, človek plemenite postave. Pismo je reklo, da je bil za glavo in ramena višji od vsakega človeka v Izraelu. Bil je kraljevskega videza in čeden v obraz. Bil je briljanten in izreden človek.

27 Torej, to je neke vrste človek, ki ga ljudje želijo izbrati danes. Videti je, da ljudje niso zadovoljni s tem, kako je Bog postavil Svojo cerkev, da bi bila vodena in upravljana s Svetim Duhom. Želijo imeti nekoga, nekega človeka, neko denominacijo, neke določene ljudi, ki bi vodili cerkev, da se oni ne bi mogli v popolnosti predati v Božje roke, da bi bili duhovno vodeni s Svetim Duhom. Želijo imeti nekoga, ki bi izvajal njihovo religijo namesto njih, nekoga, ki bi jim natanko povedal, kako to storiti in vse o tem. Zdelo se je, da je ravno ta človek primeren za to mesto, ker je bil zelo intelektualen človek.

In to je popolnoma tako kot dandanes. Radi bi izbrali takšne ljudi, ki bi nadzorovali naše cerkve, ki bi nadzorovali Božjo Cerkev. Nič ne govorim proti temu, ampak zgolj da privedem do točke, da to ni, nikoli ni bila in nikoli ne bo Božja volja za nekaj takega. Bog bi moral vladati nad Svojim ljudstvom, voditi vsakega posameznika.

28 Potem smo ugotovili, da je ta Kišev sin velik človek in njegova postava in njegov... Zdelo se je, da bo ustrezal ljudem, glede na to, da je bila njegova halja videti sijajno in krona na njegovi glavi - bil je višji od vseh ljudi, ko je hodil - bil bi prava prednost za izraelsko kraljestvo, ker bi drugi kralji ostalih narodov mislili: »Poglejte, kakšen človek!« Kako bi lahko pokazali s svojimi prsti in rekli: »Poglejte, kako velikega kralja imamo! Poglejte, kako velik človek je nad nami!«

In žalostno je reči, da je danes prav tako s cerkvijo. Oni radi rečejo: »Naš pastor ni ozkosrčen človek, on je velik človek. Diplomiral je na Harvardu ali na neki drugi veliki teološki šoli. Ima štiri stopnje na tem-in-tem mestu in je zelo družaben med ljudmi.« Vse to je lahko v redu in na svojem mestu, toda Božja pot za Njegovo Cerkev je, da je vodena s Svetim Duhom in z Njegovim Duhom. Toda oni radi rečejo sledeče: »Imamo to veliko denominacijo, ki ji pripadamo. Začeli smo že v zgodnjih pionirskih dneh, ko smo bili še v manjšini, samo z nekaj ljudmi, z majhnimi. In sedaj smo zrasli do točke, kjer smo med največjimi denominacijami, ki obstajajo. Imamo najboljše šole in najbolj izobražene pridigarje. Imamo najboljše oblečene množice in večina intelektualnih ljudi v mestu obiskuje našo denominacijo. In mi darujemo v dobrodne namene in opravljamo dobra dela in vse to.« In sploh nič... Bog ne daj, da bi izrekel eno samo besedo proti temu, to je za vse dobro, vendar še vedno ni Božja volja, da človek vlada nad človekom.

29 Bog je poslal na binkoštni dan Svetega Duha, da bi vladal v človeških srcih in vladal v njihovih življenjih. To ni bilo mišljeno, da bi človek vladal nad človekom.

Toda mi bi radi to rekli. To je tako izjemna stvar, ko lahko rečemo, da pripadamo tako veliki organizaciji. Ali ste kristjan? Tako sem prišel na to besedilo. Ko sem bil v bolnišnici, bi koga vprašal: »Ali si kristjan?«

»Jaz pripadam tem in tem.«

»Ali si kristjan?«

»Jaz pripadam tem in tem.«

In drobna medicinska sestra je prišla k postelji, kjer sem bral Sveto Pismo in ona je bila nova medicinska sestra v etaži in je rekla: »Kako ste?« Rekla je: »Jaz mislim, da ste vi, častiti Branham, tu zaradi zdravniškega pregleda.«

Jaz sem dejal: »Res sem.«

In ona je dejala: »Ali vam lahko zdrgnem hrbet z alkoholom, da se boste počutili malo bolje?«

In jaz sem dejal: »Lahko to storite.«

In medtem ko je drgnila moj hrbet, je dejala: »Kateri denominacijski cerkvi pripadate?«

In jaz sem dejal: »Pripadam najstarejši denominaciji, ki obstaja.«

In ona je vprašala: »Katera denominacija je to?«

Dejal sem: »To je tista, ki je bila organizirana, preden je sploh svet bil formiran.«

»Oh,« je rekla, »katera...? Ne verjamem, da jo poznam...« Rekla je: »Jaz pripadam določeni cerkvi. Ali je to ta organizacija?«

Dejal sem: »Ne, gospa. Ona je nastala približno pred dvesto leti - ta organizacija. Toda začetek tiste organizacije je bil, ko so jutranje zvezde prepevale skupaj in so Božji sinovi vzklikali od radosti, ko so videli prihod Odrešenika, da bi odkupil človeštvo.«

30 In ona je enostavno prenehala drgniti moj hrbet in jaz sem bil malo bolj sklonjen, nekako tako, da bi me gospa lahko drgnila (bila je iz bližnjega Corydona tu spodaj), in sva se začela pogovarjati in ona je rekla: »Gospod, vedno sem verjela, če je Bog kdaj bil Bog, je On danes še vedno Bog, tako kot je On bil v starih časih.« Rekla je: »Čeprav moja cerkev to odločno zanika, vendar verjamem, da je to resnica.«

In jaz sem dejal: »Nisi daleč od Božjega kraljestva, mlada žena.«

Dejala je: »Če je On bil kdaj Zdravilec, ali ni On še vedno Zdravilec?«

Jaz sem dejal: »Zagotovo je, moja sestra.«

31 Toda človek želi vladati in imeti oblast nad človekom, človek želi, da človek vlada nad njim. Noče imeti Boga za vladanje.

Tako je bil ta Kišev sin (po imenu Savel) samo odgovor na to, kar so želeli. Velik dostojanstven človek in... Oh, enostavno bi jih lahko vodil v njihovih bojih in tako dalje. Kljub temu to ni bil Božji način delovanja. Bog je želel, da jih usmerja njihov zvesti stari prerok in jim govori Njegove besede.

32 Torej, danes, v naši veliki cerkveni dobi, v kateri živimo, jaz mislim in verjamem z vsem svojim srcem, da smo odšli v nasprotno smer od tega, kar je Bog določil za nas, da bi morali narediti. Zadnje besede našega Odrešenika so bile v Marku 16, ko je dejal: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v Mojem Imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

33 Noben človek, noben Kišev sin ali kdorkoli, ne more uresničiti tega izven vodstva Svetega Duha. Toda mi smo zgradili šole, zgradili semenišča in naredili organizacije, da bi zadovoljili in bili videti kot ostali svet.

Torej, Sveti Duh je nekoč bil vodja temu narodu. Ta narod je nekoč bil voden, ko so nekoč..., ko so napisali Deklaracijo o neodvisnosti in tam je bil dodaten stol za sedenje. Niti sence dvoma ni v mojem umu, da je Božji Sin sedel za tisto mizo, ko je ta narod bil utemeljen po načelih religijske svobode in svobode za vse in na osnovi Božje večne Besede. Toda mi smo to sprevrgli - politično. Izglasovali smo može na osnovi nakupa in prodaje in lažnih obljub, dokler naš narod in naša politika in naša demokracija ni postala tako umazana, da se je prepletla s komunizmom in vsemi vrstami »izmov«.

34 In velikokrat na naših sestankih kličemo k molitvi, ko se Nacionalna Zveza tam sestaja in razpravlja. In nedavno, v nekem določenem pomembnem času, ni bilo niti enkrat pozvano k molitvi. Kako bomo sploh kdaj rešili nesoglasja brez molitve? Kako lahko sploh pričakujemo na tem svetu, da bi se kdaj karkoli naredilo brez vodstva Svetega Duha?

Ampak naj povem to z ljubeznijo in spoštovanjem do našega naroda in njeni zastavi in republiki, ki jo predstavlja: mi smo zavrgli našega Voditelja, Svetega Duha, in s pomočjo pokvarjene politike pripeljali ljudi sprevrženega uma. In če ne boste pazili, bodo ravno sedaj naredili eno izmed najbolj usodnih napak, ki so jih kdaj koli naredili. To je zato, ker ljudje želijo, da vlada človek.

35 To kar potrebujemo v glavnem mestu teh Združenih držav v vlogi predsednika, kar potrebujemo v kongresu, kar potrebujemo v naših sodnih dvoranah, so ljudje, ki so posvetili svoja življenja Bogu in so izpolnjeni s Svetim Duhom in vodeni z Njegovim Božanskim vodstvom. Toda namesto tega izbiramo intelektualce, ljudi ki imajo obličje pobožnosti, zanikajo pa Božjo moč, ljudi ki so ateisti in včasih celo še slabše - pripeljali smo jih v naše politične sfere našega naroda.

Ne samo to, celo v naše cerkve. Naše cerkve so postale pokvarjene na podlagi

dejstva, da smo izbrali naše pastirje, ki nas vodijo. Odšli smo v semenišča in izbrali ljudi, ki so veliki intelektualni velikani, ljudi ki so briljantnih misli, ljudi ki imajo štipendije in so zelo družabni med ljudmi in so veliki ljudje v soseščini - proti čemer nimam kaj reči - ljudi ki so ljubeznivi v svoji vlogi, pazijo na svoj način življenja ter se dobro obnašajo med mošmi in drugimi ljudmi, veliki možje na svojih področjih, o katerih ne morem govoriti slabo - Bog ne daj, da bi bil moj duh kdaj tako hudoben. Ampak še vedno to ni to, kar je Bog izbral za nas! To je vodstvo Svetega Duha: Kristus v srcu človeka.

36 Mnogi od teh intelektualnih ljudi, ki stojijo izza naših pridigalnic, zanikajo resnični obstoj Svetega Duha. Mnogi od njih zanikajo obstoj Božanskega ozdravljenja in silo Duha.

37 Bral sem članek (mislim, da je bilo to včeraj), serijo časopisnih izrezkov od Jacka Coea, pokojnega Jacka Coea, enega od mojih spreobrnjenecov h Gospodu Jezusu, ki je bil veličasten človek poguma v svojem dnevu in je bil poklican na zaslišanje tja v Florido, ker je zahteval, da majhnemu otroku odstranijo proteze iz njegovih nog in se sprehodi po odru. In ko je to storil, je otrok normalno hodil po odru in padel, ko je prišel do svoje matere - pri čemer je bilo to nameščeno s strani Kristusovega sovražnika.

Ta mlada žena in njen mož sta tožila našega hrabrega brata na sodišču v državi. In ko bi vsaka cerkev morala stati ob bratu Jacku, ko bi moral vsak cerkveni član, ki omenja Ime Jezusa Kristusa, pogumno stati ob njem, ko bi moral vsak človek, ki poziva Ime Gospoda Jezusa, pasti na kolena v molitvi, je namesto tega preko časopisnih naslovnih ena od naših velikih denominacij rekla, sklenjenih rok z ateisti, da obsodijo in zapro brata Jacka Coea. Ali si lahko predstavljate cerkev, ki sama sebe imenuje s Kristusovim Imenom, ki je sklenila roke z ateisti, da bi obsodila pobožnega moža, ki je z vsem srcem poskušal zastopati Sveto Pismo? Vendar so oni to storili.

38 In potem je bil brat Gordon Lindsay pri reševanju, ko je neverni sodnik dejal: »Ta človek je goljuf, ker je odstranil proteze s tega otroka in ga poslal čez oder ter dejal, da je bil ozdravljen; in on se je zlagal ter naredil nekaj v nasprotju z naročilom zdravnika. Zato se je proti njemu podala obtožnica za prevaro.«

In gospod Coe je vstal ter dejal: »Gospod, zanikam to izjavo. Bog je ozdravil fanta.
«

In sodnik je dejal: »Vprašal bom katerega koli človeka na tem sodišču, če bi ta izjava lahko bila resnična, da je Bog lahko ozdravil dečka na eni strani odra in dovolil, da je bolan na drugem koncu. Če lahko kdo to izjavo dokaže s Svetim Pismom, potem pravim, da ima gospod Coe pravico do svoje izjave.«

In pridigar je dvignil svojo roko ter dejal: »Vaša milost, gospod, ali lahko to predstavim?«

In sodnik je dejal: »Predstavite.«

39 In pridigar je vstal ter dejal: »Bilo je neke noči na nemirnem morju, ko je bila majhna ladja tik pred tem, da gre na dno in so vsi upi za rešitev izginili. Videli so Jezusa, Božjega Sina, kako se je bližal, hodeč po vodi. In eden od apostolov, ki mu je bilo ime Peter, je dejal: »Gospod, če si Ti, mi ukaži, da pridem k Tebi po vodi.« In On je dejal... Gospod je dejal apostolu Petru: »Pridi.« In on je stopil iz čolna, gospod, ter hodil prav tako dobro, kot je Jezus hodil po vodi. Toda ko se je ustrašil, se je začel potapljati, preden je prišel do Jezusa.«

Sodnik je dejal: »Primer je ovržen.«

40 Mi potrebujemo vodstvo Svetega Duha - in ne intelektualnih ljudi.

Savel, Kišev sin, je postal poveljnik nad ljudstvom. In vzel je dva tisoč mož in Jonatan je vzel tisoč mož in Jonatan je odšel dol v postojanko ter potolkel skupino Amorejcev, oziroma Amoncev. In ko jih je potolkel, je Savel zatrobil na trobento ter dejal: »Ali vidite, kaj je naredil Savel?« Začel se je napihovati.

Takoj ko človek postane nek velik doktor teologije ali dobi nekaj za svojim imenom, postane bolj ali manj domišljav. Božji ljudje so ponižni ljudje. Božji narod je ponižen narod.

Ko vidite nekatere, ki pravijo, da so prejeli Svetega Duha in se začnejo ločevati, zdi se da nimajo vere, gredo naokrog in poskušajo biti nekaj, kar niso, si samo zapomnite,

oni niso prejeli Gospoda Jezusa.

41 Potem smo ugotovili, da se je pojavil sovražnik in nameraval priti v majhno skupino Božjih ljudi in nameraval iztakniti desno oko vsakemu možu. To je tisto, kar poskuša sovražnik vedno narediti, iztakniti obe očesi, če je mogoče, tako da ljudstvo ne more videti, kaj počne. To je tisto, kar poskuša Satan danes narediti vsakemu kristjanu: iztakniti njegov duhovni vid, da bi lahko sledil samo intelektualnemu razumevanju stvari in ne razumevanju Svetega Duha, ki ga vodi.

In ko so to storili, ko je prišel velik poraz, potem je Savel razsekal dva velika vola in ju poslal vsemu ljudstvu. In želel bi, da tukaj opazite naslednje. Ko je Savel poslal kose volov vsemu Izraelu, je dejal: »Naj bo z vsakim, ki ne bo šel za Samuelom in Savlom, kakor s temi voli.« Ali vidite, kako sleparsko se je poskušal predstaviti z Božjim človekom? Kako nekrščansko je bilo to. Strah ljudstva je bil zaradi Samuela. Toda Savel je dosegel, da mu vsi sledijo, ker se je ljudstvo balo Samuela. »Naj pridejo za Samuelom in Savlom.«

42 In kolikokrat smo danes slišali: »Mi smo velika cerkev. Mi smo Kristusova cerkev. Mi smo Božja cerkev. Mi smo to-in-to.« Na ta način ljudi prevzame strah in mislijo, da je to mesto, kjer Bog zares deluje. In oni ne želijo vodstva Svetega Duha; rajši gredo za takimi ljudmi, ker jim je vseč, da živijo svoje lastno zasebno življenje. Radi verjamejo to, kar hočejo verjeti.

Ali vidite, da je Sveti Duh naš sodnik? Bog nam nikoli ni dal papeža ali škofa ali kogarkoli, da bi bil sodnik. Sveti Duh, Oseba Boga v obliki Svetega Duha, je naš sodnik in naš vodnik.

43 Torej, zakaj je tako?

Oprostite prosim zaradi tega nesramnega in najbolj nesramnega izraza. Jaz ne mislim biti nesramen; to govorim iz ljubezni. Toda Sveti Duh pravi, da je narobe, če si naše žene režejo svoje lase in je narobe, če naše žene nosijo kratke hlače in hlače ter ličijo svoje ustnice in obraz s šminko. Sveti Duh pravi, da je to narobe, toda mi želimo, da nam ljudje povedo, da je to v redu.

Vse dokler bomo sledili »mene in Samuela«. Oni bi radi živeli šest dni kot bi sami hoteli, toda v nedeljo zjutraj bi šli v cerkev. In odličen intelektualni diplomirani kolega z mnogimi nazivi jim lahko pove kratko pridigo, z nekaj šalami vmes, ki bodo žgečkale njihova ušesa, in jih pripravi, da se zabavajo kot v kakšnem filmu ali televizijskem programu in bi nad njimi izrekel kratko molitev ter jih poslal domov z nekakšno samozadovoljno varnostjo, ker so opravili svoj religiozni proces.

To ni volja Svetega Duha. Sveti Duh želi, da živite pobožno vsak dan v tednu in vsako noč, ter se ločujete od stvari sveta. Toda cerkev ne želi tega. Oni želijo nekega človeka, ki lahko razlaga Sveto Pismo tako, kot ga sami želijo slišati. Ne želijo poslušati glasu Svetega Duha, ki govori skozi Sveto Pismo.

44 Mnogi od njih želijo reči: »Dnevi čudežev so minili.« To je tisto, kar ljudem ugaja. Hočejo povedati: »Krst v Svetem duhu ne obstaja.« Ljudje ne želijo delovati na noben drug način od tega, kar počne ostali svet. Oni nočejo priti na ulico z opranimi obrazi in možje, ki bi imeli plemenit izraz in brez cigaret v ustih in cigar in pip in vseh teh stvari, ki jih možje počno in ženske želijo ostriči svoje lase popolnoma na kratko in v majhnih oblekah prikazujejo svoje obline ter stvari, ki jih želijo. Oni želijo ljudi, ki bi ji povedali, da je vse to prav.

45 Pred nekaj večeri je prišel sem nek človek, da bi mi povedal, da zato, ker sem pridigal proti temu, proti tej veliki denominaciji... Približno petorica je rekla: »Zapustili bomo brata Branhama in ne bomo imeli nič skupnega z njim. Ali boš te kasete umaknil in se zaradi njih opravičil ali pa te bomo zapustili.«

Dejal sem: »Jaz bom stal z Božjo Besedo, čeprav bi mi vzeli vse, kar imam v življenju. Ostal bom z Besedo in jaz...« Dejal je: »Torej, ali ne bi moral umakniti takšne-in-takšne kasete?«

Dejal sem: »Nikoli v življenju nisem pridigal nekaj, česar bi se sramoval. Ne bom umaknil kaset ali kakšnih zapisov. Ostal bom s tem, kar govori Sveti Duh. Za to bom živel in umrl.« Jaz ne poskušam govoriti o sebi, ampak vam poskušam dati ponazoritev tega, kar se dogaja, tako da boste videli in razumeli. Ljudje so tisti, ki želijo, da jih vodi človek.

46 Oni niso želeli Samuela. Preden so mazilili Samuela kralja - oziroma Savla kralja (oprostite), je prišel Samuel še enkrat k njim. Jaz bom samo govoril v jeziku, kot bi on to povedal danes. Lahko si to preberete.

On je dejal: »Kaj je slabega v tem, če bi Bog bil vaš Kralj?«

»No, mi ne vidimo Boga.«

»Dobro, jaz Ga zastopam.« Samuel je dejal: »Ali sem vam kdaj povedal kaj napačnega? Ali sem kdaj prerokoval kakšno stvar, ki se ne bi izpolnila točno tako, kot sem dejal, da se bo? Ali vam nisem govoril Gospodove Besede? In vprašal vas bom tole: ali sem kdaj prišel k vam in od vas zahteval kakšen denar? Ali sem kdaj karkoli vzel od vas? Ali sem kdaj povedal karkoli drugega kot samo »Tako govori Gospod«? In Bog je vedno potrdil, da je bila to resnica ter poslal grmenje in dež.« Vi veste, da vam Pismo natanko tam dokazuje, da je Samuel bil Božji glasnik.

In kako danes Samuel v popolnosti zastopa Svetega Duha. Sveti Duh je Božji Glasnik, ki govori natanko to, kar je povedalo Sveto Pismo, ki verjame samo to, kar je povedalo Sveto Pismo in se niti malo ne bo razlikovalo od tega. Toda oni želijo imeti nekoga, ki bi jim povedal nekaj drugega.

47 In ljudstvo ni moglo reči, da Samuelovo preroštvo ni bilo popolno. Odgovorili so ter rekli: »Samuel, vse kar si govoril v Gospodovem Imenu, je Gospod to izpolnil tako kot si dejal. Ni bilo nobene napake. Nikoli nisi prišel k nam in nas prosil za naš denar. Sam sebe si vzdrževal. Nikoli nisi zahteval od nas, da bi zate naredili kakšno veliko izredno stvar. Zaupal si Svojemu Bogu in On te je osvobajal iz vseh stvari. In tvoje besede so resnične, vse kar si govoril v Gospodovem Imenu, je bilo točno tako kot si dejal; vendar še vedno želimo kralja!«

48 Ali lahko vidite neskladnost? Ali vidite, kako lahko hudičeva premetenost deluje na človeško bitje? Namesto da bi on sam bil voljan (ali ona sama) Svetemu Duhu in bi poslušal, kaj pomeni »Tako govori Gospod« za čisto življenje, za neoskrunjeni karakter, za drugačno življenje, za posebne ljudi, sveti narod in za ljudi, ki se čudno obnašajo, se oni raje strinjajo s svetom in obnašajo kot svet in gredo v neko cerkev, ki pravi: »To je v redu. Samo obnašajte se tako in pojdite naprej.«

Ali lahko vidite, kaj je to? Oni pravijo: »Ni takšne stvari, kot je ozdravljenje. Oh, krst v Svetem Duhu je bil okvir za cerkev. Z drugimi besedami, potem je Bog vzel človeka, odvzel Svetega Duha iz cerkve in dovolil denominaciji, da jo izgradi.« Nikoli, nikoli! Ni takšne stvari. Sveti Duh, Beseda resnice bi vas morala voditi, dokler Jezus ne pride. Toda na ta način je to odšlo.

49 Savel je prišel na oblast. Imel je veliko skupino sledilcev. Oh, imel je lepo bojno opremo, imel je pevce, imel je ščite in imel je kopja. Oh, zasenčil je vse ostale narode. In pripeljal jih je v demokracijo, ki je bila iznad vsega, kar bi kdaj koli lahko slišali.

In to je točno to, kar so danes storile naše denominacije in cerkve. Imamo največje cerkvene stavbe na svetu. Imamo najlepše oblečene ljudi na svetu. Imamo največje štipendije, ki so lahko podeljene. Tako kot Savlovi usposobljeni ljudje, ki so lahko vzeli kopja in jih vrteli ter rokovali z njim, da so se jih narodi bali. Bili so usposobljeni ljudje in vse to.

Toda nekega dne je prišel čas, ko je prišel ven izzivalec. In to je tako vznemirilo celotno izraelsko vojsko, da so tresoče obstali v svojih čevljih. Goljat jih je izzival: »Če je vaš Bog to, kar pravite, da On je, potem ste najbolj usposobljeni...« In jih je izzival. Oni niso vedeli, kaj storiti. Njihovi gladko spolirani ščiti ne bi delovali. Njihova kopja ne bi delovala. Dogajalo se je nekaj, o čemer prej niso slišali.

50 In z vsem spoštovanjem in pobožnim rešpektom in častjo in dostojanstvom in ljubeznijo in krščanskim druženjem, pravim tole: pred nekaj dnevi sem bral v afriškem časopisu, kjer je bil ta naš Kišev sin, naš izzivalec evangelizacije, ko ga je mohamedanec izzval (Billya Grahama), rekoč: »Če je vaš Bog res Bog, naj ozdravi bolne, tako kot je dejal, da bo storil!« In Kišev sin je z ostankom vojske odšel in poražen zapustil deželo. To je sramota. Naš Bog je Bog!

Imamo naše dobre cerkve, imamo naše odlične evangelizacije, imamo plačane pevce, imamo najboljše zборе, najvišje zvonike na zemlji. Imamo najboljše može in nekatere z največ denarja. Imamo intelektualce, imamo teologijo, dodelano do pikice. Mi lahko to pridigamo, lahko to povemo, lahko izvajamo evangelizacijo in pripeljemo ljudi

ter jih vsako leto spreobrnemo na milijone v cerkev. Ampak naši plačani pevci, naše intelektualne evangelizacije ne vedo, kako se soočiti s takšnim izzivom. Ničesar ne vedo o tem. Ničesar ne vedo o Njegovi zdravilni sili, o krstu v Svetem Duhu, o sili, ki lahko odstrani senco iz umirajočega človeka z rakom in ga osvobodi. Ničesar ne vedo o tem. Niso bili usposobljeni na tem področju, tako kot Savel in njegova od človeka ustvarjena skupina.

51 Vendar naj povem Božjemu ljudstvu in vam, otroci, da bi vedeli, da vas Bog nikoli ne bo zapustil brez priče: ne da bi Savel vedel - Savel ni ničesar vedel o tem - toda Bog je imel majhnega Davida tam čez nekje izza hriba, ki ni hranil ovc s cerkvenim plevelom. On jih je vodil k mirnim vodam in na zelene pašnike. Skrbel je za ovce svojega očeta in če je kdo vstopil, kakšen sovražnik, da bi zgrabil kakšno od očetovih ovac, je vedel, da bo Božja sila osvobodila to ovco!

Bog ima še vedno nekje enega Davida, ki ve, kaj pomeni osvoboditi eno od Božjih ovac z Božjo silo. On še vedno ve vse o tem. On je zaupal... Ničesar ni vedel o Savlovi bojni opremi, niti ni želel ničesar od tega. Ničesar ni hotel od njihovih denominacij, ni hotel imeti starega oklepa na sebi. Dejal je: »Ničesar ne vem o tem! Toda pustite me, da grem v sili, ki jo poznam.«

52 Hranil je ovce svojega očeta. Skrbel je za pašnike. Dal jim je pravo hrano in one so živele ter uspevale. »Človek ne živi samo od kruha, ampak bo človek živel od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« Resnični pastir jih hrani z: »Jezus Kristus je isti včeraj, danes in na veke.« In če sovražnik zgrabi enega z boleznijo, on pozna Božjo silo.

Poglejte majhnega Davida, kako je stal tam. Dejal mu je: »Ta tip je bojevnik od svojega rojstva. In od svoje mladosti ni poznal nič drugega kot kopje in bojno opremo. On je dobro usposobljen (on je teolog). In ti ne veš ničesar o tem!«

Odvrnil mu je: »To je res, gospod. Ne vem ničesar o njegovi teološki izobrazbi, toda ena stvar je, ki jo poznam: ko je prišel sovražnik, da bi vzel eno izmed očetovih ovac, sem šel v Božji sili. Osvobodil bi jo! Ponovno bi jo pripeljal varno nazaj k dobremu zdravju. Pripeljal bi jo v senco zelenih pašnikov in k mirnim vodam. In Bog, ki je predal leva v moje roke in sem ga ubil, ko je vzel eno izmed jagnjet, mi je dovolil, da ubijem medveda. Tako bo nebeški Bog šel z mano, da ubijem tega neobrezanega Filistejca.« Mi potrebujemo vodstvo Svetega Duha.

53 Jaz ne poznam svojih dni. Nihče jih ne. Nekega jutra sem ležal v svoji postelji. In ko sem zaspal, sem sanjal, da je Josip bil bolan in sem ga dvignil ter molil za njega. In ko sem se prebudil, sem bil zelo vznemirjen. Dejal sem: »No, morda bo Josip zbolel.« In potem sem zagledal pred sabo premikajočo drobno temno senco, oziroma je bila rjavkaste barve, in zdelo se je, kot da bi to bil jaz. Opazoval sem jo in za njo je prihajal nekdo v belem in to je bil On. Pogledal sem proti svoji ženi, da bi videl, če je budna, da bi ji pokazal, če bi lahko videla vizijo, vendar je spala. Dejal sem: »Oh, žal mi je, Gospod, ampak takšno je bilo moje življenje. Moral si me voditi v vsem, kar sem počel. Vsakič, ko bi se kaj zgodilo, sem mislil, da si Ti to storil, in zavedam se, da me je Satan poskušal držati v stran od tega.« Dejal sem: »Če bi me Ti le lahko vodil.« In ko sem gledal, sem zagledal najlepši obraz, ki sem ga kdaj videl pri kakšnem človeku. On je bil pred mano in pogledal me je nazaj. Dvignil je svojo roko in prijel za mojo ter krenil v to smer. Vizija me je zapustila.

54 Prejšnjo nedeljo zjutraj sem se zgodaj zbudil. Ta vizija, ona je bila v soboto. Vedno sem bil zaskrbljen. Vedno sem razmišljal o umiranju. Glede na to, da sem v petdesetih, moj čas ni več... Mislil sem, da ne bom več dolgo. In vprašal sem se, kako bi bilo v tej teofaniji, v nebeškem telesu, če bi lahko videl svoje drage prijatelje in potem bi na primer šla mimo mala bela meglica in bi dejal: »Tukaj gre brat Neville,« toda on ne bi mogel reči, »zdravo brat Branham.« In ko bo Jezus prišel, potem bi znova bil človek. Pogosto sem razmišljal o tem.

Sanjal sem, da sem bil na zahodu in spuščal sem se skozi majhno, z grmi poraščeno mesto in moja žena je bila z mano in bila sva na ribolovu postrvi. Ustavil sem se ter odprl vrata in nebo je bilo tako krasno. Ni bilo videti kot tukajšnje nad to dolino. Bilo je modro z lepimi belimi oblaki. In jaz sem dejal ženi, rekoč: »Moral bi biti tukaj že veliko prej, draga.«

Ona je dejala: »Zaradi otrok bi morali biti, Billy.«

Dejal sem: »To je res...«

55 Zbudil sem se. Pomislil sem: »Toliko sanjam. Sprašujem se, zakaj.« Pogledal sem tja in ona je ležala ob meni. In potem sem se dvignil na svoji blazini, kot to počnete mnogi od vas, ljudje, dal svojo glavo ob posteljno vzglavje in položil roke izza sebe. In ko sem ležal tam nekako tako, sem dejal: »No, sprašujem se, kako bo na drugi strani. Jaz sem že v petdesetem letu in še vedno nisem ničesar naredil. Ko bi le lahko nekaj naredil, da bi pomagal Gospodu. Kolikor vem, jaz ne bom smrten... Polovica mojega življenja je minila, vsaj, če ne več kot polovica. Če bom doživel toliko let kot moji ljudje, je vseeno polovica mojega življenja minila.« In pogledal sem naokrog ter ležal tam, pripravljajoč se, da bi vstal. Bilo je okrog sedme ure. Dejal sem: »Verjamem, da bom danes zjutraj šel v cerkev, čeprav sem hripav. Rad bi slišal brata Neville pridigati.«

Zato sem dejal: »Ali si budna, draga?« In ona je čvrsto spala.

In ne želim, da to zamudite. To me je spremenilo. Ne morem biti isti brat Branham, kot sem bil.

56 In jaz sem pogledal ter slišal, kako nekaj kar naprej govori: »Ti si šele začel. Vztrajaj v boju. Samo vztrajaj v boju.«

Stresel sem glavo za minuto. Pomislil sem: »No, verjetno sem samo razmišljal takole, saj veste, oseba si lahko kaj domišlja.« In dejal sem: »Verjetno sem si to samo domišljal.«

To je dejalo: »Vztrajaj v boju! Pojdi naprej! Pojdi naprej!«

Dejal sem: »Morda sem jaz to rekel.«

In potisnil sem svoje ustnice med zobe ter položil svojo roko na usta, toda to je zopet prišlo in govorilo: »Samo vztrajaj. Če bi le vedel, kaj je na koncu poti.« In zdelo se, je kot da slišim pesem Grahama Snellinga ali nekoga, ki je pel to pesem nekako takole; pojejo jo tu - Anna Mae in vsi vi ostali:

Hrepenim po domu, pobit in želim videti Jezusa;

Rad bi slišal zvoniti tiste sladke pristaniške zvonove;

To bi polepšalo mojo pot in pregnalo vse strahove;

Gospod, naj pogledam izza zavese časa.

Slišali ste, da smo jo prepevali tukaj v cerkvi.

In zaslišal sem, kako je nekaj reklo: »Bi rad prav zdaj pogledal onstran zavese?«

Dejal sem: »To bi mi tako pomagalo.« In pogledal sem in v trenutku, v enem dihu, sem prišel na majhno mesto, ki je bilo nagnjeno. Pogledal sem nazaj in jaz sem ležal tam na postelji. Dejal sem: »To je čudna stvar.«

57 Torej, jaz ne želim, da bi vam to ponavljal. To je pred mojo cerkvijo, oziroma pred mojimi ovčami, ki sem jim pastir. Ali sem bil v tem telesu ali izven ali sem bil prenesen... To ni bilo podobno nobeni viziji, ki sem jo kdaj imel. Lahko bi gledal tam in lahko bi pogledal sem. In ko sem prispel na tisti majhen prostor, še nikoli nisem videl toliko ljudi, kako se v teku približujejo in vzklikajo: »Oh, naš dragi brat!« In pogledal sem in mlade žene, morda v svojih zgodnjih dvajsetih letih, v osemnajstih ali dvajsetih, kako so me s svojimi rokami objemale in vzklikale: »Naš dragi brat.«

Potem so prišli mladeniči v sijaju moške mladosti in njihove oči so žarele kakor zvezde v temni noči, njihovi zobje so bili beli kot biseri in so vzklikali, me objemali ter vzklikali: »Oh, naš dragi brat!« In jaz sem se ustavil ter pogledal in bil sem mlad. Pogledal sem nazaj na svoje staro telo, ki je ležalo tam z rokami pod glavo. Dejal sem: »Tega ne razumem.«

In te mlade žene so me objemale s svojimi rokami.

58 Torej, zavedam se, da je tukaj mešano občinstvo in to pravim z ljubkostjo in v mehki Duha. Moški ne more s svojimi rokami objeti ženske brez človeškega občutka. Ampak tega ni bilo tam. Ni bilo niti včeraj niti jutri. Niso se utrudili. Bili so... Nikoli v svojim življenju nisem videl tako lepih žensk. Imele so lase vse do pasa, dolga krila do stopal in so me samo objemale. To sploh ni bil objem, kot bi me objela moja lastna sestra, ki sedi tam. Niso me poljubile in jaz nisem poljubil njih. To je bilo nekaj, za kar nimam dovolj bogatega besedišča; nimam besed, da bi se izrazil. Popolnost se tega ne

bi dotaknila. Veličastvo se ne bi tega nikjer dotaknilo. To je bilo nekaj, kar nikoli ni bilo... Enostavno, morali bi biti tam.

59 In pogledal sem na to stran in na ono stran in prihajalo jih je na tisoče. In jaz sem dejal: »Ne razumem tega.« Dejal sem: »Zakaj, oni...« In tukaj je prišla Hope - to je bila moja prva žena. Tekla je in niti enkrat ni rekla: »Moj mož.« Rekla je: »Moj dragi brat.« In ko me je objela, je bila tam druga žena, ki je stala, da bi me objela in takrat je Hope objela to ženo in vsaka... Pomislil sem: »To mora biti nekaj drugačnega, to ne more biti. Tam je nekaj...« Oh, ali bi se sploh kdaj hotel vrniti v tisto staro telo? Pogledal sem naokrog in pomislil: »Kaj je to?« In pogledal sem resnično dobro ter dejal: »Jaz tega ne razumem.« Toda Hope je bila videti, oh, kot častni gost. Ni bila nič drugačna, vendar je bila kot častni gost.

60 In potem sem slišal glas, ki mi je govoril, ki je bil v sobi ter je dejal: »To je tisto, kar si pridigal, da je Sveti Duh. To je popolna ljubezen. In nič ne more vstopiti sem brez nje.«

Še bolj sem prepričan, kot kdaj koli prej v svojem življenju, da je potrebna popolna ljubezen, da bi vstopili tja. Tam ni bilo ljubosumja. Ni bilo utrujenosti. Ni bilo smrti. Bolezen ne bi mogla vstopiti. Smrtnost nikoli ne bi mogla povzročiti, da bi se postarali in tam nikoli niso jokali. Bilo je eno samo veselje: »Oh, moj dragi brat.«

In potem so me odpeljali gor ter postavili na velikanski povzdignjen prostor. In pomislil sem: »Jaz ne sanjam. Gledam nazaj na svoje telo, kako leži tam spodaj na postelji.« Postavili so me tja in jaz sem dejal: »Oh, jaz ne bi smel sedeti tu zgoraj.«

In tu so z obeh strani prihajali moški in ženske v cvetu mladosti, vzklikajoč. In ena žena je stala tam ter vzklikala: »Oh, moj dragi brat. Oh, tako sem vesela, da te vidim tukaj.«

Dejal sem: »Ne razumem tega.«

In potem je ta glas, ki je govoril z mano, dejal: »Ti veš, da je v Svetem Pismu zapisano, da so preroki bili pridruženi svojim ljudem.«

In jaz sem dejal: »Da, spominjam se tega iz Pisma.«

Dejal je: »No, to je, ko se boš ti pridružil svojim ljudem.«

Dejal sem: »Takrat bodo realni in jih bom lahko začutil.«

»Oh, da.«

Dejal sem: »Ampak tam jih je na milijone. Tam ni toliko Branhamov.«

In glas je dejal: »To niso Branhami, to so tvoji spreobrnjenci. To so tisti, ki si jih pripeljal h Gospodu.« In dejal je: »Nekatere od teh žena tam, za katere misliš, da so tako lepe, so imele več kot devetdeset let, ko si jih pripeljal h Gospodu. Sploh ni čudno, da vzklikajo: »Naš dragi brat.««

In vsi so naenkrat zaklicali: »Če ti ne bi prišel, mi ne bi bili tukaj.«

61 Pogledal sem okrog sebe in pomislil: »No, jaz tega ne razumem.« Dejal sem: »Oh, kje je Jezus? Tako rad Ga želim videti.«

Rekli so: »Torej, On je še malo više, naravnost tam zgoraj.« Rekli so: »Nekega dne bo On prišel k tebi.« Vidite? Rekli so: »Poslan si kot vodja. In Bog bo prišel in ko bo prišel, ti bo najprej sodil v skladu s tem, kaj si jih učil, prvič, ali grede ali ne. Mi bomo šli v skladu s tvojim učenjem.«

Dejal sem: »Oh, tako sem vesel! Ali bo Pavel tudi moral tako stati? Ali bo moral Peter tako stati?«

»Da.«

Dejal sem: »Jaz sem pridigal vsako besedo, ki so jo tudi oni pridigali. Nisem odstopal od tega niti z ene niti z druge strani. Tam kjer so krstili v Ime Jezusa Kristusa, sem tudi jaz krstil. Tam kjer so poučevali o krstu v Svetem Duhu, sem tudi jaz poučeval. Karkoli so poučevali, sem tudi jaz poučeval.«

In ti ljudje so zaklicali ter rekli: »Mi to vemo in vemo, da se bomo nekega dne vrnili s tabo na Zemljo.« Rekli so: »Jezus bo prišel in ti boš sojen po Besedi, ki si nam jo pridigal. In potem, če boš takrat sprejet, in ti boš,« so rekli, »nas boš takrat predstavil

Njemu kot svoje trofeje tvoje službe.« Rekli so: »Vodil nas boš k Njemu in vsi skupaj se bomo vrnili na Zemljo, da bi večno živeli.«

Jaz sem dejal: »Ali se moram sedaj vrniti?«

»Da, ampak samo pritiskaj naprej.«

62 Pogledal sem in lahko sem videl ljudi, koliko sem le lahko videl, kako so kar naprej prihajali v želji, da bi me objeli, vzklikajoč: »Naš dragi brat.«

Ravno takrat je glas dejal: »Vsi, ki si jih kdaj ljubil in vsi, ki so kdaj ljubili tebe, ti jih je Bog tukaj dal.« In pogledal sem in tu je prišel moj stari pes, prihajajoč. Prišel je moj konj in položil svojo glavo na mojo ramo ter zarezgetal. Dejal je: »Vsi, ki si jih kdaj ljubil in vsi, ki so kdaj ljubili tebe, je Bog predal v tvoje roke skozi tvojo službo.«

In začutil sem, da se odmikam od tega čudovitega mesta. In jaz sem pogledal naokrog. Dejal sem: »Ali si budna, draga?« Še vedno je spala in pomislil sem: »O, Bog! Oh, pomagaj mi, o Bog. Nikoli mi ne dovoli narediti kompromisa z eno samo besedo. Naj ostanem natanko na tej Besedi in jo pridigam. Ni mi mar, kaj prihaja ali odhaja, kaj kdo počne, koliko Savlov - Kiševih sinov se pojavi, koliko je tega, onega ali česa drugega, dovoli mi, Gospod, da pritiskam do tega mesta.«

63 Ves strah pred smrtjo... To govorim danes zjutraj s svojim Svetim Pismom pred sabo. Tam imam majhnega fantka, ki ima štiri leta, ki ga vzgajam. Imam deklico, ki ima devet let in najstnika, za katerega sem hvaležen, da se je obrnil na Gospodovo pot. Bog, pusti me živeti, da bi jih vzgojil v spoštovanju do Boga. Nad vsem pa, zdi se, da mi ves svet kliče. Devetdesetletne žene in možje in vsi: »Če ne bi odšel, ne bi bili tukaj.« In Bog, dovoli mi, da oddivjam v boj. Toda če pride do umiranja, jaz nisem več... To bi bila radost, bilo bi zadovoljstvo priti iz te pokvarjenosti in sramote.

Če bi lahko tam čez naredil kvadratni blok višine milijardo milj in to je popolna ljubezen. Z vsakim korakom v to smer to zožuje, dokler ne pridemo dol do sem, kjer smo sedaj mi. To bi bila le zgolj senca degradacije. Nekaj tako majhnega, kar lahko le zaznavamo in čutimo, da je nekaj nekje - mi ne vemo, kaj je to. O, moj dragi prijatelj, moji ljubljenci, moji ljubljenci evangelija, moji rojeni otroci v Bogu, poslušajte me, vašega pastora. Želel bi, da bi obstajal nek način, kako vam to pojasniti. Enostavno ni besed. Ne morem jih najti. Nikjer jih ni. Toda takoj za tem zadnjim vdihom je najbolj veličastna stvar, ki ste jo kdaj... Ni načina, da bi to pojasnili. Ni načina, jaz tega enostavno ne morem pojasniti. Toda karkoli počnete, prijatelji, vse drugo odložite na stran, dokler ne dobite popolne ljubezni. Pridite do točke, ko boste lahko ljubili vsakega, vsakega sovražnika, vse druge. En obisk tistega mesta je naredil iz mene drugačnega človeka. Nikoli, nikoli, nikoli ne morem več biti isti brat Branham, kot sem bil.

64 Tudi če se letalo trese ali če strele švigajo ali če vohun uperi pištolo vame, karkoli je, to ni pomembno. Navalil bom v bitko z Božjo milostjo, medtem ko pridigam evangelij vsakemu bitju in vsaki osebi, ki ji lahko, da bi jih prepričal o tisti čudoviti deželi tam čez.

To se morda zdi težko, morda jemlje veliko moči. Jaz ne vem, kako dolgo še. Mi tega ne vemo. Telesno gledano, od mojega zdravniškega pregleda pred nekaj dnevi, so rekli: »Imaš petindvajset let napornega dobrega življenja. Zdrav si.« To mi je pomagalo. Toda oh, to ni bilo to. To ni to. To je nekaj tu znotraj. Ta propadljivost mora obleči nepropadljivost, ta smrtnost mora obleči nesmrtnost.

65 Kiševi sinovi se lahko dvignejo. Vse dobre stvari, ki jih počnejo, nič slabega ne morem reči proti temu - dajejo revnim in v dobrodelne namene. In spomnite se, zakaj, Samuel je dejal Savlu: »Tudi ti boš prerokoval.« In mnogi od teh ljudi so veliki mogočni pridigarji in lahko pridigajo Besedo kot nadangeli. Ampak še vedno to ni bila Božja volja. Bog bi moral biti njihov Kralj. Brat, sestra, pustite Svetemu Duhu, da vas vodi. Sklonimo svoje glave samo za trenutek.

Hrepenim po domu, pobit in želim videti Jezusa;

Rad bi slišal zvoniti tiste sladke pristaniške zvonove;

To bi polepšalo mojo pot in pregnalo vse strahove;

Gospod, naj pogledam izza zavese časa.

Gospod, naj pogledam izza zavese žalosti in strahu;

Dovoli mi, da gledam to sončno sveto atmosfero;

To bi okrepilo našo vero in pregnalo ves strah.

Gospod, dovoli jim, da pogledajo izza zavese časa.

66 Prepričan sem, Gospod, če bi ta majhna cerkev danes zjutraj le lahko pogledala izza zavese... Med njimi ni stiske, nikoli je ne bi moglo biti. Ni bolezní, ničesar, razen popolnosti. In samo en vdih je med tem in onim - od starosti do mladosti, od časnosti do večnosti, od skrbi za jutri in žalosti do sedanjega časa večnosti in popolnosti.

Molim, Bog, da blagosloviš vsako osebo tukaj. Če so tukaj tisti, Gospod, ki Te ne poznajo v takšni ljubezni... In zares, Oče, nič ne more vstopiti v to sveto mesto brez takšne ljubezni - s ponovnim rojstvom, biti na novo rojen. Sveti Duh, Bog je ljubezen. In mi vemo, da je to res. Ne glede na to, če lahko z našo vero premikamo gore ali delamo velike stvari, kljub temu se brez tega ne bi mogli povzpeti tja s to veliko lestvijo. Ampak s tem, to nas bo dvignilo iznad teh zemeljskih skrbi.

Molim, Oče, da blagosloviš tukajšnje ljudi in naj vsaka oseba, ki me je danes zjutraj slišala, pove to resnico, da bi Ti bil moja priča, Gospod. Tako kot Samuel iz davnine: »Ali sem jim kdaj povedal karkoli v Tvojem Imenu, razen resnice?« Oni so sodniki. In jaz jim sedaj govorim, Gospod, da si me Ti odpeljal v to deželo. In Ti veš, da je to resnica. In sedaj, Oče, če so tukaj tisti, ki Te ne poznajo, naj bo sedaj ta ura, da bi rekli: »Gospod, vstavi v mene željo, da bi bila Tvoja volja.« Daruj to, Oče.

67 In sedaj z našimi sklonjenimi glavami, če bi dvignili svoje roke in rekli: »Moli za mene, brat Branham. Naj bo Božja volja v meni.«

Torej, medtem ko ste tam, kjer ste, zares v pravi blagosti, zakaj Očetu enostavno ne rečete: »Bog, v svojem srcu se danes odpovedujem vsem svetnim stvarim. Odpovedujem se vsemu, da bi Te ljubil in Ti služil vse svoje življenje. In jaz Ti bom od tega dneva naprej sledil v vsakem Pismu Tvojega Svetega Pisma.« Če niste bili krščeni s krščanskim krstom: »Hočem, Gospod. Če še nisem prejel Svetega Duha...« Vedeli boste, kdaj ste Ga prejeli. On vam bo dal, dal vam bo varnost in ljubezen, ki jo potrebujete. Oh, morda ste delali kaj drugače, imeli občutke, kot ste morda vzklikali ali govorili v jezikih, kar je čudovito, toda če tam ni božanske ljubezni... Verjemite mi sedaj.

Recite: »Gospod, s Svojim Duhom prodri v moje srce in mojo dušo, da bi lahko ljubil in spoštoval in bi danes v svojem srcu imel to Božansko ljubezen, ki me bo odpeljala v to deželo, ko me bo zapustil zadnji dih.« Medtem ko molimo, molite sedaj sami. Molite na svoj način. Prosite Boga, da to naredi za vas. Jaz vas ljubim. Jaz vas ljubim, dragi ljudje sivih las, ki sedite tukaj, ki ste naporno delali in hranili majhne otroke; vas uboge stare mame, ki ste brisale solze z njihovih oči, dovolite mi, da vas prepričam v to, draga sestra, tam na drugi strani diha ni tako. Verjamem, da je to absolutno v prostoru. To je samo dimenzija, v kateri živimo. To je enostavno propadljivost, v kateri sedaj živimo. »Bodi v meni, Gospod, naj bo Tvoja volja.« Molite, medtem ko molimo skupaj.

68 Spoštljivo, Gospod, na temelju Tvoje Besede in Tvojega Svetega Duha, mi smo tako veseli, ker vemo, od kod prihaja naše rojstvo. Veseli smo, da smo se rodili, ne iz volje moža, ne iz volje mesa, ampak iz volje Boga. In danes molimo, Oče, da tisti, ki prosijo milost odpuščanja, da bi Tvoj Duh opravil to delo, Gospod. Ni načina, da bi jaz to naredil. Jaz sem samo človek, še en Kišev sin. Toda mi potrebujemo Tebe, Svetega Duha. Bog, naj bom kakor Samuel, tisti ki govori resnico Besede. In do sedaj si Ti to potrjeval in verjamem, da boš še naprej, vse dokler Ti bom ostal zvest.

Naj sedaj vsi prejmejo večno življenje, Oče. Naj ta dan nikoli ne izgine od njih. In naj jim v uri, ko bodo zapuščali ta svet, to kar sem jim pravkar povedal, postane realnost. In ko danes sedimo tukaj v smrtности, gledamo na naše ure, razmišljamo o večerji, o jutrišnjem delu, o skrbeh in življenjskih težavah, teh takrat ne bo več. Vse to bo zbledelo. Tam ne bo skrbi - ampak eno samo večno veselje. Daj jim to vrsto življenja, Oče, vsakemu. In naj... Jaz Te prosim, Oče, da bi vsako osebo, ki je danes zjutraj tukaj, ki je slišala, kako pripovedujem to vizijo, da bi vsakega od njih srečal na drugi strani. Čeprav so morda tukaj možje, ki se ne bi strinjali z mano in prav tako žene, toda Oče, nikoli ne dovoli, da bi to stalo na naši poti. Naj se srečamo tam čez, ko bodo tudi oni pritekli ter prijeli drug drugega, vzklikajoč: »Naš dragi brat.« Naj bo tako, kot je tam prikazano, Gospod, za vsakega. Vsi, ki sem jih ljubil in vsi, ki so ljubili mene. Molim, da bi bilo tako, Gospod. In jaz jih vse ljubim. Naj se pojavijo, Oče. Sedaj jim nudim večno življenje. Naj storijo svoj del, da bi ga sprejeli. Jaz to prosim v Jezusovem Imenu.

Amen.

69 Imamo samo nekaj trenutkov, da bi molili za bolne. Vidim, da imamo tukaj majhno bolno deklico in gospo v vozičku. Torej, moji najbolj dragoceni bratje, sestre, prosim ne razumite me napak. Jaz ne vem, kaj se je zgodilo. Ne vem, kaj se je zgodilo. Toda, Bog, ko umrem, me spusti nazaj tja. Naj samo grem na tisto mesto, kjer želim biti, kjerkoli bo to. Ne poskušam biti Pavel, ki je bil prenesen v tretje nebo. Ne govorim tega. Verjamem, da me je On le poskušal opogumiti, mi poskušal dati nekaj malega, da me potisne v mojo novo prihajajočo službo.

»To je tisti Kristus, ki je obljubil svojim učencem, ko je dejal: »Tisti ki verjame v Mene, bo opravljal dela, ki jih Jaz opravljam, celo večja od teh bo opravljal.« Ali je cerkev kdaj koli opravljala dela, ki so Kristusovi atributi v Svetem Pismu? Ali lahko dela to danes? Ali lahko katerekoli cerkev razpozna, opravlja vsaj polovico čudežev, ki jih je storil Jezus? Da ne rečem še večja dela. Ali lahko kot ugleden posameznik, zagovornik krščanstva, obudite mrtve v fizično življenje? Ali lahko hodite po morju? Ali lahko ozdravite in vrnete vid slepim? Ali ni to glede na zgoraj omenjeno obdobje določeno od islamizma? Ali določeno..., ali preizkus s Kristusom, ki sledi kot odraz nekje v vaši veri?«

70 Ali bi se zdelo nespoštljivo, če bi tukaj nekaj prebral, samo za minuto? Ali bi bilo to v redu? Ena od vodilnih nacionalnih revij - Billy Graham: »Doktor Billy Graham povabljen k islamu.« Na prvi strani časopisa »Afrikaans Times«, 15. februar, 1960. Avtor članka, ki je bil musliman (mohamedanec) meni, da morajo čudeži spremljati oznanjevanje Kristusovega evangelija, ki je isti včeraj, danes in na veke. Citiramo:

71 V muslimanskem članku je veliko napačnih izjav prikazanih druga za drugo. Oni so diskreditirali tega muslimana, vendar je imel prav. Tukaj je, kaj so imeli za povedati:

»Najboljši odgovor na to je, da berete Sveto Pismo in spoznate Koran. Koran je v tej primerjavi v neugodnem položaju. Trditev islamizma, da je izjemen ter da prekaša krščanstvo je čista b-o-m-b-a-s-t-i-č-n-a (predvidevam da bombastična) domišljija. Pisec se je vseeno dotaknil pomembne točke o čudežih, ki pripadajo cerkvi. Ampak tukaj zopet dvomimo v iskrenost pisca. Kajti kdo bi lahko pokazal in zanikal čudeže, ki jih je naredil pridigar William Branham pred muslimani v Južni Afriki, ko je deset tisoč ljudi prejelo Kristusa za Odrešenika na službi Williama Branhama v Durbanu v Južni Afriki in drugod po vsem svetu ali T.L. Osborna v vzhodni Afriki. Seveda mi stojimo sto odstotno za Billyjem Grahamom. Govorili smo o poanti vprašanja - ta poanta vprašanja je brez vrednosti.«

72 Toda sredi vsega tega mi je dejal... Dejal je, da smo fanatiki, da nismo vedeli, kaj počnemo. Oni so morali pričati v svojem lastnem časopisu, da je Bog kljub vsemu to naredil. Bog je danes isti Bog, kot je On vedno bil. Saj ne mislite, da oni tega ne verjamejo, da tega ne vidijo. To ni skrito, to ni storjeno v kotičku. In na stotine tisoče ljudi je sedelo tam in to gledalo, ko so videli tega hromega prizadetega fanta, ki je prišel tja in Sveti Duh mu je govoril o njegovem življenju in o stvareh in kaj se je dogajalo tam in videli so deset tisoč muslimanov, kako so padli na tla in sprejelo Jezusa Kristusa za osebnega Odrešenika.

Še vedno imamo T.L. Osborna in tako naprej, ki še vedno hranijo ovce s hrano. Domnevam, da brat Osborn še ni bil spodaj med muslimani. Oni trdijo, da so tako prevladujoči. Toda mi imamo še vedno Boga, ki lahko osvobodi ovco izpod leva, ki lahko osvobodi ovco izpod medveda.

73 In vesel sem, ko vem, da so morali to napisati in prepoznati. Oni so mislili, da ga ne bodo. Odšli so vstran in obrnili hrbet ter dejali: »Oh, ti dnevi so minili.« Muslimani so dejali: »Ah, celotno Sveto Pismo je potem preteklost. Vi se vsi motite. Vi slavite človeka. Človeka, ki je umrl in ime Mu je bilo Jezus in On je umrl pred mnogimi leti in ne obstaja takšna stvar kot Njegovo vstajenje.«

Toda tega niso mogli reči na srečanju v Durbanu. Tam je On stal delujoč isto stvar, kot jo je On naredil in jim to dokazal. Torej, celo denominacije so se morale vrniti nazaj... Ista oseba, ki je napisala in mi povedala, da sem moral umakniti svojo poučevanje o Svetem Pismu, je bila tista, ki je morala to napisati v tem časopisu. Kljub vsemu jih bo Bog prisilil, da Mu dajo slavo, ne glede na vse. To je točno. Kljub vsemu jih bo On prisilil, da Ga slavijo.

74 Imamo majhno bolno deklico, ki sedi tukaj. Ali je to vaš otrok? Kakšne so njene

težave, sestra? Možganske krvavitve. Stara je štiri leta. Je to ta deklica? Tam je samo ena stvar, mati, ki lahko reši deklico, to je Bog. (Mati pravi: »Ona je dosti boljša, kot je bila.«) Jaz sem zaradi tega tako vesel. Ali ste bili tam spodaj in molili za njo, brat Neville? Odkar je brat Neville odšel dol in molil za njo, je ona postala boljša. Še vedno imamo pastirje, ki poznajo ovčjo hrano.

75 Kakšne so vaše težave, draga sestra, ki sedite tam v vozičku? Vaše? Rak. No, če vas samo nekaj vprašam, mogoče ravno tu, koliko jih je bilo tukaj ozdravljenih od raka? Dvignite svoje roke. Poglej sem, sestra.

Bog je Zdravitelj. Mi to vemo. Če vam jaz povem, da bi lahko odšel tja in odstranil to krvavitev iz deklice in jo ozdravil, bi vam povedal narobe. Ali da bi lahko odstranil raka s te žene. Toda jaz vem eno stvar: tam je bil medved, rak, tumor, slepilo in celo smrt je nekega dne zgrabila nekatere od Božjih ovac. In jaz sem šel naprej z Božjo silo, ga ubil in vrnil te ovce. Tako je. Mi gremo danes naprej, ne z nekakšnim velikim tako-intako. Jaz grem naprej z majhno molitveno fračo. To jo bo pripeljalo nazaj. Vi to verjamete, sestra, kajne? Vi tudi to verjamete, kajne?

76 Koliko od vas to verjame z vsem svojim srcem? Torej, sklonite vaše glave, medtem ko grem k molitvi. (Brat Branham zapušča oder in moli za bolne.)

Dragi Oče, tukaj leži lepa mlada žena, ki ne more niti hoditi ali se premikati, razen če ji Ti ne pomagaš. Sovražnik jo je ujel; je izven dosega katerega koli zdravnika. Sovražnik jo je potegnil tako daleč v stran, da zdravniki ne bi mogli ničesar narediti. Toda ona ni izven Tvojega dosega, Gospod. Ona je točno tam, kjer lahko Ti položiš nanjo Svojo roko. Na temelju Božje Besede polagam roke na mlado ženo in obsojam to krvavitev v možganih; v Imenu Jezusa Kristusa pozivam, da se zopet povrne v normalno ženo. Živela bo za Božjo slavo. Naj bo ozdravljena, naj pride in gre iz te cerkve kot vsi ostali, ko so Te spoznali. Dajem slavo Bogu. Naj bo tako po Jezusu Kristusu...

77 Tako kot ji lasje sivijo, samo še nekaj krogov in bila bi v tisti deželi, kjer sem videl..., kjer ni več starih, kjer so samo mladi, toda njeni ljubljene sedijo tukaj, v joku, in oni jo imajo radi. Veliki sovražnik jo je zgrabil in odvedel iz dosega zdravnikov, strašen lev raka. Bog, jaz prihajam po njo. Prihajam, da bi jo vrnil. Ubijam leva... V Imenu izjemnega Kristusa, katerega poslanec sem. Naj jo zapusti in naj bo zdrava in naj živi še mnogo let za Božjo čast in slavo po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Naš nebeški Oče, jaz nisem v velikem oklepu, niti nisem s sijajnim kopjem. Kot si Ti dejal, jaz stopam naprej. Toda prihajam s preprosto majhno fračo vere za to dušo in telo, ki jo je sovražnik rak ujel izven dosega zdravnikov in danes zjutraj prihajam naprej, Gospod, da jo vrnem na senčne zelene pašnike in k mirnim vodam. V Imenu zmagovitega Jezusa, katerega poslanec sem, z neomajno vero verjamem, da se bo vrnila z močjo te molitve. In naj bo tako v Imenu Jezusa...

Mislím, da imamo ravno sedaj službo krsta.

Ali bi za trenutek dvignili vaše glave? Pastor mi je pravkar dejal, da so ti ljudje zelo, zelo bolni. Oni bodo v redu. To je v redu. Božja obljuba nikoli ne zataji. Mi gremo po njih.

78 Oni imajo službo krsta. Tukaj je nekaj ljudi, ki morajo oditi. Nocoj bomo zopet imeli službo. Ali je kdo tukaj, ki ne bo mogel priti nocoj? Ali bi želeli, da bi sedaj ponudili molitev za vas, za tiste, ki ne bodo mogli biti zvečer tukaj? Ali boste potem prišli naravnost sem? Vi, ki ne morete priti zvečer. Nocoj bom imel več časa za tvorjenje molitvene vrste. Oni morajo krstiti te ljudi.

Torej, če nam daste samo še minuto ali dve, potem bomo imeli krstno službo. Vem, da želite to videti. In tisti, ki se danes zjutraj želijo krstiti, dobro, vi... Gospe, pojdite sem, da se preoblečete in moški pojdite na to stran. In medtem ko bom molil za te bolne ljudi, bi se lahko pripravili za službo krsta. In tisti, ki sedaj...

79 Torej, nocoj bom poskušal narediti kratko molitveno linijo. Takoj ko bom prišel noter. In nocoj bomo začeli s 1. poglavjem Efežanom. In mi bomo zelo veseli, če boste tu, če nimate cerkve, v katero bi šli. Toda če imate svojega pastora in cerkev, potem pojdite v svojo dragoceno cerkev, ki jo podpirate. Če boste tisti, ki morate oditi, odšli sedaj v tem trenutku, naj vas Bog blagoslovi. Bodite ponovno z nami, ko boste lahko. Srečni bomo, če vas bomo imeli. Torej, vsi ostali za minuto sklonimo svoje glave zaradi molitve.

Oče, danes se Ti zahvaljujem za malo pastirsko fračo, za molitev, ki je zrušila leva na kolena in odpeljala majhno jagnje od njega ter ga pripeljala nazaj k očetu in materi. Molim za našega brata. Prosim Te, da tudi njega varno pripelješ noter, Gospod. Naj njegov visoki krvni tlak in njegove telesne težave prenehajo. Grem za njim, Gospod, da bi ga vrnil. V Imenu Jezusa Kristusa naj bo tako. Amen. Naj te Bog blagoslovi, brat.

80 Grem dol, da bi videl majhnega slepega fanta. Še eno stvar bi želel reči. Bil sem zelo bolan, bruhal sem in pomislil sem... (Nočem, da bi to zamudili, če lahko.) Pomislil sem: »Bog, kaj bi dal, če bi lahko slišal, da se je zunaj nekdo zaustavil.«

Moja žena je rekla: »Billy, tam je en stari gospod, ki te želi videti.« In prišel je majhen plešasti prijatelj s sivimi zalizci, ki so viseli čez njegov obraz.

Vstopil je in dejal: »Si ti brat Branham?«

Jaz sem dejal: »Da, gospod, sem.«

»Moje ime je Simon.« Položil je svojo roko name, me pogledal za trenutek in dejal: »Ali si vernik, brat Branham?«

»Da.«

»Vse bo v redu.« Simon Peter iz Svetega Pisma... Kako sem to cenil! Ni mu bilo potrebno velik reči - samo položil je svoje roke name, vse bo v redu.

In potem, kaj je prišlo k meni: z Božjo pomočjo in z Božjo milostjo, tam je na deset tisoče ljudi, ki bi verjeli isto stvar, če bi jaz prišel k njim. In pomislil sem: »Gospod, dovoli mi, da potem pridem do vsakega, do katerega lahko. Naj samo...« Pomislil sem, če bi Simon ali celo Pavel, eden izmed njih vstopil in dejal: »Ali si ti brat Branham?«

»Da.«

Položil bi svoje roke na mene, me pogledal in dejal: »V redu, brat Branham,« in bi enostavno odšel ven. Ozdravel bi. Bil bi dobro, zagotovo. Dejal bi: »Fant, moj pogum bi se dvignil točno takrat.« Dejal bi: »Jaz bom v redu.« Da, gospod. Tam so ljudje, ki danes verjamejo isto stvar. In to je tisto, kaj prihajam dol naredit: da bi položil roke na vas in prosil Boga. (Brat Branham moli za bolne.)

81 Želim oditi do tega majhnega fanta, sestra, samo za minuto, do tega slepega majhnega fanta. Kako dolgo je slep, sestra? Odkar je rojen. Pozdravljen, majhen fant. Oh, nisi... Samo trenutek.

Oh, milostljivi Bog, od rojstva je ta majhen fant izven dosega zdravnikov, glede na to, da je bil rojen slep in ne more videti, ta prečudoviti, čudoviti majhen fantek... In sovražnik ga je, še preden je dobil priložnost za življenje, odpeljal izven dosega zdravnikov. Toda danes zjutraj prihajam naravnost po njega, Gospod. Ta preprosta majhna molitvena frača... Naj ga vrne, Bog. In prihajam nasproti sovražnika, hudiča, v Imenu Jezusa Kristusa, in zahtevam tega dečka v Imenu Boga. Zahtevam njegov vid v Imenu Boga, da vrnem to, kar mu je Satan odvzel. Da bi ga imel v Imenu Jezusa Kristusa, tako bo. Sedaj naj bo tako.

Torej, draga sestra, sedaj ne dvomi niti za trenutek, kajti ta deček bo dobro. Želim, da ga pripelješ sem nazaj v to cerkev in pokažeš ljudem, da lahko vidi... Dan mu je njegov vid v Imenu Jezusa Kristusa.

82 Da... Gospod Jezus... Ta malček, za katerega smo prinesli toliko molitev, toda danes zjutraj ponovno prihajamo v Imenu Jezusa Kristusa. Prinašam to majhno fračo, ki si mi jo Ti dal. Ti si mi pomagal v tem, Gospod, s Tvojo silo, da bi vzel iz ust same smrti, da vstanejo mrtvi, po tistem ko so bili razglašeni za mrtve in so ležali trdi in hladni. Prihajam po tega sovražnika v Imenu Jezusa Kristusa. Torej, ponovno ji vrni dobro zdravje. Izpolni to. Naj bo to storjeno na Božjo slavo.

In molili ste za... Vi ste vernik? Gospod, privedel sem jo v dom te male frače. V Imenu Jezusa Kristusa, naj jo to zapusti in naj se nikoli ne vrne. Amen. Torej, ta ista majhna frača je odšla in vrnila to srce in vaša hči... Dragi Nebeški Oče, prihajam po sovražnika in uporabljam to majhno fračo, ki si mi jo Ti dal, kajti dejal si, če pridobim ljudi, da bodo verjeli in bom iskren, ko bom molil... Pojdi sedaj, ker to pošiljam na njeno prošnjo. V Imenu Jezusa Kristusa, naj bo tako. Amen.

83 V redu sestra. Torej, mi smo... Živci so izven dosega zdravnikov. Oni vam lahko dajo nekaj, da vas pomirijo, toda bilo bi vam slabše, po tistem... Torej pogledajte, mi

gremo danes zjutraj po njih. Mi gremo ven in jih vračamo.

Gospod Jezus. Jaz... Pet malih kamenčkov...v-e-r-a v molitveno fračo in vrnil bom svojo sestro iz krempljev te nervoze... Zdravniki... Vračam jo na mirne in senčne zelene pašnike in mirne vode in to delam v Imenu Jezusa Kristusa. Amen.

V redu. To ni mišična distrofija. Bog Oče, ta majhna deklica, tako smo veseli, da to ni mišična distrofija, toda ne glede na to, kaj je to, še vedno je v Tvojem dosegu, Gospod in prihajam z majhno fračo vere, za ta strel... In pritiskam ta kamen z vso močjo, s katero ga lahko izvržem v Imenu Jezusa Kristusa, naj udari v tarčo. Naj bo naša mala sestra zdrava. To delam v Imenu Jezusa Kristusa.

84 Kakor ta mlada mama in njen potomec, malček, katerega želi srečati tam čez na drugi strani, v tej slavni zemlji, o kateri sem pravkar govoril. In oni... Mati ne bo doživela, da bi vzgojila malčka. In malček ne more dolgo živeti brez tvoje pomoči, toda prihajam s to fračo, ob tem ciljam z vso silo, da bi lahko ujel sovražnika. V Imenu Jezusa Kristusa mečem to na njega. Oni bodo dobro, zaradi Božje slave, v Imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Oh, pa to je tako lepo. Zelo sem vesel, da je ta služba takrat bila velika služba, ki je nakazovala na... Ona bo slabše... Naš Nebeški Oče, Satan je to malo mammo odvilkel tja izven dosega zdravnikov. Oni lahko samo navržejo zdravilo, Gospod, ki jo bo uničevalo vse bolj in bolj in komaj se bo zavedala, kje je in ko bo minilo, bo njej še huje. Toda prihajam s to fračo vere, s kamnom, ki je usmerjen direktno v tarčo, da bi nameril v tarčo. V Imenu Jezusa Kristusa odvezem to nervozo od nje, zaradi Božje slave.

85 Dragi Bog, brat George, ki je nedolgo nazaj ležal v umirajočem stanju, pogledj, kaj je narejeno zaradi njegove vere. Sedaj ima revno, Gospod. On se zaveda, da bi mu lahko dali kakšen kortizon ali nekaj, kar bi nekoliko olajšalo bolečino, vendar to ne bo odstranilo te stvari. Zato mi usmerjamo to molitev v Imenu Jezusa Kristusa, naj revma izgine. Naj odide domov in naj bo zdrav. Hvala vam.

Kako ste? O da, gospa. Ali ste vse slišali? Pravkar izven dosega smrtnega pogleda. Ali ste vernica Gospoda Jezusa? Tam vidim čudovito ženo... Ponovno boste mladi, za vedno. Vem, da sedaj želite živeti Njemu na slavo. Pojdite hitro na drugo... Vaš sin... Ne morete ga najti? Oh, on ne more biti... Prevezeta je z žalostjo, vidim.

Draga sestra, želim da bi dobili... Ali je ona tukaj... V redu. Povejte ji. Torej, ona vam bo povedala, kaj se dogaja točno tam na drugi strani, da vas ta dragi fant čaka. Mladi boste kakor on...

Dragi nebeški Oče, življenjska tekma je dokončana. Ni več ostalo veliko in njen dragi fant je že preko reke. On se lahko edino ozre... Ona čaka na ladjo, Gospod, ki jo bo odvedla čez slapove v to slavno deželo. Blagoslovi jo, Oče, njeno srce. Naj bo to veliko zbiranje, točno tam preko reke.

www.messagehub.info

Pridiga
William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7